

August Varenius

Augustus Varenius, D. ... ad funus indictivum ... Matronae Mariae Meibomiae Viri ... Dn. Joh. Bacmeisteri ... desideratissimae Coniugis ... honorificae frequentia deducendum, auctoritate publica Universum Ordinem Academicus, omnium sc. Facultatum Dominos Professores ... invitat

Rostochi[i]: Wepplingius, 1683

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770362486>

Druck Freier Zugang

Varenius, A.,

in

M. Meibom.

x Bacmeister

Rostock, 1683.

AUGUSTUS VARENIUS, D.

Senatus Academici & totius Acad. Rost. SENIOR
ad funus indictivum

Nobilissima & primaria MATRONÆ

MARIÆ MEIBOMIÆ

VIRI

Magnifici, Nobilissimi, Excellentissimi

DN. JOH. BACMEISTERI,

Doct. & Prof. Med. ac sup. Math. celeberrimi, & suæ

Facult. SENIORIS Ampliff. Acad. Rost. h. t. RECTORIS,

desideratissimæ Conjugis,

d. 25. Jun. placidissimâ beatissimâq; morte, quoad

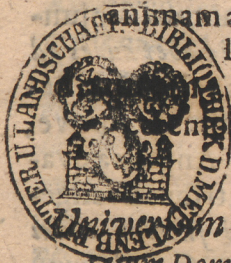
animam ad *ἰουγενίαν* gloriosam & cœlestis Regis au-
lam, sempiternamque sic Patriam evocatæ

Jul. Conditorio suo, solenni exequiarum

honorificâ frequentiâ in Templo S. MARIÆ inferendæ,

honorificâ frequentiâ deducendum,

autoritate publicâ

Quique in *Ordinem Academicum, omnium sc. Facul-*

tatum Dominos Professores, Doctores, Licentiatos, Verbi di-
vini Praecones, Philos. Magistros, Studiosos,

Omnes deniq; Literatos & literarum Fautores ac Patronos,
invitas.

Luc. XX. 35. 36.

Quæ digni habitus fuerint, ut avum illud (beatum) consequantur, &
resurrectionē ex mortuis, neq; ducunt uxores neq; nuptum dantur;
nec enim mori possunt amplius: PARES enim ANGELIS sunt & Fi-
lii sunt Dei, quum sint Filii Resurrectionis.

Conventus fiet horâ I. in Templo S. MARIÆ.

ROSTOCH, Typis JOH. WEPLINGII, UNIV. TYR. A. CIO DC LXXXIII.

Loriosissima Dei Civitatis in-
colarum dignitatis pariter ac fe-
licitatis apex est, nec aliud (dum
inter impios peregrinantur, & per
fidem ambulantes, nondum per
aspectum, peregrè absunt à DOMI-
NO 2. Cor. 5. 6. 7.) magè studium
quàm ut in vitâ hac mortali, (etsi
in hac sine peccato non vivitur),
coram Deo, qui totus lux est, &
in quo nullæ sunt tenebræ, ambu-
lent in luce (1. Joh. 1. 5. 7. 8. 10.) & sic sint sancti, ac post hanc vi-
tam, imprimis inde à consumatissimâ illâ beatitudine, &
dandâ in novissimo die coronâ justitiæ effulgeant, sicut sol
in regno sui Patris, & sint ἰσάγγελοι, seu similes Angelis Dei qui
sunt in cœlis. (2. Tim. 4. 8. Matth. 13. 43.) Nec sine ratione
gravissimâ illi gloriæ Filiorum Dei commemoratâ subjun-
gitur mox epiphonema Salvatoris illud. *Qui habet aures ad
audiendum, audiat!* Et ἰσάγγελος quidem illius vel ἰσών. Be-
atorum triumphantium Angelicæ, summus certissimusque,
sic ut jam tunc in præsentî tempore, beatos, Angelis æqua-
les prædicet, Præco, Christus ipse, ὁ σωτήρ, in tribus Evange-
listis Lucâ sc. c. 20. 35, 36: *Qui digni reputati fuerint adum
illud (beatum) consequi, & resurrectionem (illam sc. justorum
Luc. 14. 14.) ex mortuis, ἰσάγγελοι s. pares angelis sunt, & Filii
Dei, quoniam sint filii illius (justorum) resurrectionis. Matthæo
c. 22. 30. sunt ut Angeli Dei in cœlo, Marco c. 12. 25. sunt ut Angeli
qui in cœlis sunt, videri poterat, prout fulgorem illum justo-
rum ad instar solis, & coronam justitiæ: sic ipsam quoque ἰσάγγε-
λος s. æqualitatem Angelicam demum à die illo resurrectionis
s. novissimo mundi, deducere, neque aliter alicubi Hierony-
mus, & hoc citato, Augustinus Epist. CXI. ad Fortunatianum,*
qui

qui, secundum apertissimam, inquit, Domini sententiam, etiam Hieronymus sentit, tunc nos visuros faciem Dei, quum in Angelos profecerimus, i. e. ubi aequales Angelis facti fuerimus, quod erit utique in resurrectione mortuorum. Quæ tamen, ne patrocinari videantur sententiæ, sive Tertulliani, & ante hunc Clementis Romani, omnem animam apud inferos in diem Domini sequestrari, Et aded adusque extremi iudicii diem extra cælum detentam, patienter futuram gloriam expectare, sive Lactantii, Ambrosii, omnes animas separatas in abditis terre receptaculis Et unâ communi custodia detineri, Et post finem vitæ hujus velut futuri iudicii, quo maximus iudex meritorum examen facturus sit, adhuc ambiguis, suspendi, sive distinctis à domo Domini h. e. beatitudinem, velut in quam sine corporibus non intretur, Bernhardi atris, & incommodiori alicubi interpretamento, Apocalyptici, quod in aperturâ sigilli quinti c. 6. 9. 10. 11. representatur, Altaris, sc. animas sanctorum ante resurrectionem corporis, divinæ visionis gloriâ frui plane non posse, easdemque adusque iudicii diem, sub altari Dei i. e. sub solâ Christi humanitate vel in solâ humanitatis Christi visione quiescere, sive Johannis XXII. lassatis Martyrum Et Confessorum animabus somnum Et quietem tantisper indulgentis, donec extrema illa buccina personatura sit (quam sive cathedralem definitionem, sive doctrinam Papæ Joh. XXII. cum sono buccinarum, coram Philippo Galliarum Rege, damnatam per Theologos Parisienses fuisse, in sermone de Festo Paschæ, in præsentia Regis Galliæ habito, commemorat Gerson, & ex hoc Erasmus præf. in l. s. Irenæi: In hoc, inquit, errore fuisse videtur Johannes XXII. Pont. Rom. coactus operâ Theologorum ad Palinodiam coram Galliarum Rege Philippo non sine buccinâ) nedum Psycho Pannychitarum, Anabaptistarû, Socinianorum errori, se. animas fidelium in inter-

ullo inter mortem & resurrectionem stertere, dormire, nullo
actu, motu aut sensu gaudere, nec nisi in praesentia Dei, ex sopore
Lethaeo illo tandem animas resuscitaturi, vivere, ad quam haec
fin inclinatioem se jam dudum ostendit, sublimatus no-
vorum Remonstrantium spiritus, vid. censura in confess.
Remonstrant. in c. 19. p. 256.) sed nec Papistarum purga-
torio, illi se. non dogmati prophetico: sed commento
Poetico (conf. de sentent. super. Patrū Sixtus Senensis Bibl.
sacr. lib. 6. annot. 345. Sinnichi. in Saule Ex Rege §. 254. 255.
& seq.) prohibet & ex tribus Evangelistis memoratus jã su-
pra stylus Servatoris, in resurrectione sc. nõ demũ primò omnium
vel pariter i. e. erunt vel fient: sed SUNT ut Angeli, qui
in caelis, & illa in Apocalypsi audita e caelo vox dicens: Beati
mortui, in DOMINO morientes, a nũc, a jã nũc sive confestim
statim, ubi moriuntur. Certè, dicit Spiritus, (a modò, si-
ve, jam nunc beati sunt, ut requiescant à molestis sive labo-
ribus suis c. 14. 13. Prohibet animarum, quibus singulis data
dicuntur stola alba, & adeo illorum magno numero stantium
ante Thronum, & in conspectu agni Candidatorum caelestium,
quippe amictorum stolis albis, clamor & vox magna, dicen-
tium: Salus à Deo nostro est insidenti throno & AGNO, &
illud, ex responso unius, ex 24. senioribus, in circuitu throni se-
dentibus, Johanni acclamatum: Hi sunt qui venerunt
ex afflictione magna & laverunt ac dealbarunt stolas suas in
Sanguine Agni. Ideo sunt ante Thronum Dei & colunt eum in
templo ejus, & qui insidet throno, proteget eos umbraculo:
Agnus, qui in medio throni est, pascit eos & vix dux erit
ipsis ad vivos fontes aquarum conf. Apoc. 6. 11. c. 7. 9. 10. 13:
14. 15. 17. Prohibet sanctissimum vorum Pauli, cupien-
tis dissolvi, & (statim à dissolutione, vel dimissione ani-
mae à corpore) esse cum Christo Jesu, quo quidem respectu,
valde multò melius, Apostolo vilum, dimitti, quam ulte-
rius

rius in carne commorari Philip. 1. 23. Prohibet responsum
τῷ Σωτήρι crucifixi, datum Latroni: *Amen dicotibi; bodie
mecum eris in paradiso.* Luc. 23. 43. Prohibet confessio Hie-
ron. (lib. ad Pammach. de errore Joh. Hieros.) contra
Vigilantium: *Non possumus incorporalem & aeternam ani-
mam in modum glirium immobilem torpentemque sentire.*
Prohibet illud Augustini *ἡρεσωνά λαλῶν* quàm in En-
chirid. c. 108. 109. *Vidit Nebridius carne solutus in sinu Abra-
ham, ibi vivit, unde me multa interrogabat homuncionem in-
expertum.* Jam non ponit aurem ad os meum: Sed
Spirituale os ad fontem tuum (ò Domine DEUS) & bi-
bit sapientiam pro aviditate sua, sine FINE FELIX.
Nec sic arbitror inebriari ex ea, ut obliviscatur mei, cum
Tu Domine, quem bibit ille, nostri sis memor. (Respectus
Augustino 1. 9. confess. c. 3. ad locum Davidicum Ps. 36.
8. 9. *Quam pretiosa est benignitas Tua, ò DEUS; inebria-
buntur Filii hominum ab ubertate Domus tuae, & de torrente
deliciarum tuarum potas eos. Nam penes Te, ò Deus, est Fons
vitæ: in luce tuâ fruimur luce,)* Qui animam dilectissimi si-
bi Nebridii, statim, in excessu à corpore, statuebat in domo
Dei sine fine felicem vel beatam agere, & de FONTE VITÆ bi-
bere, & quidem ad inebriationem usq; nec tamen per inebri-
ationem illam ex fluentis Domus Domini obliterationem in-
duci, agnoscebat, in animam Nebridii, reminiscencia Amicæ
de Amico, & consuetudinis his in terris contractæ, qui (alibi
Tom 8. enarrat. in Ps. 35. Hebræis 36.) illam inebriationem
interpretabatur de illa ineffabili letitia, oriturâ ex visio-
ne Dei facie ad faciem, per quam pereat quodammodo sic
inebriata salutari calice mens humana & fiat non Angelica
saltim: sed & divina, sic ut, prout illa antea sitiens habebat
spem, ita nunc inebriata ex ipso vitæ fonte & deliciarum Domus
Dei torrente, habeat rem, Deumque videat, & ut fontem, qua-

tenus sitientem abunde satiat, & ut Lumen, quatenus antea
 cæcum, gloriose nunc illuminat, qui sinum Abraham intel-
 ligebat locum quietis beatæ & ineffabilis Letitiæ, non po-
 terat animæ Nebridii separata *ἀερισσι* sive oblivionem præ-
 teritorum (sic ut sive nihil objectorum veterum, ex viâ
 in Patriam s. cœlestem Regis aulam intulerit, sive quo-
 dam quasi lethæo poculo soporata, cognitorum antea nil
 quicquam asservarit, nedum quicquam novæ cognitionis
 in cœlesti palatio acquisiverit) inducere, & utut absolutis-
 simum illum *ισχυρίως* consummatæ gradum, qui summè
 beatos facit, animabus separatis denegarit, non poterat
 tamen *animas fidelium separatas* simpliciter omni *ισχυρί-
 λια* & illâ gloria, quæ verè beatos facit, exautorare, ut
 adeo fidelis, quoad animam, in morte beatâ, & sic ex parte,
 in resurrectione autem justorum, totus, in ipso etiam re-
 dunito animæ corpore, accipiat illam *ισότη* Angelicam &
 sic fiat *ισχυρίως*. Nec, adeo sine Paralogismo *πὺ πῶς ἡ κη
 μὴ ἀπὸ λῶς*, inferre licebit: *οἱ ἀποθνήσκοντες ἐκ κυρίως* s. *morien-
 tes in Domino & ἀπὸ πρῶ* s. ex illo momento (inchoativè) *beati*,
 non sunt omni eo modo sensu & gradu extensivè & in-
 tensivè *ισχυρίως*, quo erunt, inde à resurrectione. E. in illo
 intervallo, simpliciter & nullo modo, sunt *ισχυρίως*.
 Atque de hâc consummatissimâ *ισχυρίως* (quæ velut supre-
 mus perfectionis humanæ terminus, mediante *resuscita-
 tione & corona justitiæ collatione*, in die demum novissimo
 obtinebitur) locutum Salvatorem, in disputatione con-
 tra Saducæos loc. alleg. ex ipsâ textus vel *πῶς ἡ κη* Evange-
 listarum *αὐτῶν* tam clarè refulget, quàm, de resurrecti-
 one mortuorum ibi actum, Sadducæis, contra hanc ar-
 gumentantibus, Salvatore autem, illorum sophismate so-
 luto, pro illâ ex Mose (quem solum Canonicum agnosce-
 bant) argumentum invictum afferente.

Vivunt

Vivunt sanè *justorum consumatorum Spiritus* separati, & inde à morte corporis, ad hujus usque resuscitationem, beatum in cœlis ævum degunt, suis gloriôsè resuscitandis corporibus, reduniendi, neqve hujus fidei alterutrum negatum à *Pharisæis* est: utrumqve autem contra hos, à *Sadducæis*, cum quibus, non autem cum *Pharisæis* (*resurrectionem justorum & injustorum aperte profiteribus* conf. Act. 23. 8. c. 24. 15.) Salvatori tunc negotium. Neq; *Sadducæi* DOMINUM tunc adiverant, oppugnatum *immortalitatem animarum*: sed *resurrectionem vel ἀνάστασιν* (quæ certè non *animarum* est: sed *corporum*) *mortuorum*, teste clarissimâ literâ, Matth. 22. 23. 28. Marci. 12. 18. 23. Luc. 20. 27. 33. & ipso sophismate, propositoque in hoc, *casu mulieris septemviræ* s. quæ successivè *septem maritis nupserit*, & *post illos mortuos ipsa quoque obierit*. Neqve adeo rudes fuere *Sadducæi*, ut sive novas nuptias animarum separatarum, sc. animæ mulieris cum animâ unius illorū septem virorum cogitarint, s. hoc consequens fore reputarint dogmatis de *ἀνάστασιν* animæ in dissolutione à corpore: sed, qui ne dubitabant quidem, matrimonium requirere corpora consuetudini maritali vel generandæ quoq; suboli idonea, consequens id reputarunt dogmatis de *corporum mortuorum resuscitatione*, & inde, cum indecorū judicarent illi statui matrimonium tale, sive monstruosum, si una mulier sociaretur septem maritis, s. *contentiosum* si in quam jus æquale *τῶν ἐπιγαμίας* s. septem illis fuerat, nuberet uni, quæstionem proposuerunt, *cujusnam septem illorum Virorum functorum, mulier ἐπιγαμίας futura esset in resurrectione?* quibus adeo nec de statu animarum separatarum: sed de *resurrectione mortuorum*, & adeo de *ἰουδαίας*, qualis futura erat, ex quo *resurrectionem illam justorū, & beatum illud in cœlis ævum, redunit à corpori anima, jam consecuta*

secuti fuerint, respondendum, & hæc probanda à Salvatore erat, quod & factum esse ex ipsâ pariter literâ Evangelistarum Matth. 22. 30. 31. Marc. 12. 25. 26. Luc. 20. 35. 37. tam clarum, ut prodigiosum *ἡ δόξα* sit, ausum ex Jesuitis Maldonatum, asserere & propugnare, Christum hic non disputasse cum Sadducæis de *corporum resurrectione*, sed *animarum immortalitate*, nec pro illâ: sed pro hac argumentum ex Mose, idemque non nisi *probabile & facile solubile*, Sadducæis si non nimis *stupidi* fuissent: sed *subtiliores*, opposuisse, tandemque arcem causâ in eo collocare, quod admissâ hac, necessario & semper admissa quoque fuerit illa, & *negatâ resurrectione carnis*, negata quoque semper fuerit *animarum immortalitas*, idque consensu omnium s. Christianorum, s. Judæorum s. Gentilium Philosophorum. Contrarium ex *Partiariis Sadducæorû* (quos sic vocat Tertullianus. vid. l. de res. Carn. Christ. l. de præscript.) Marcionitis, Apellitis, Valentinianis, ex Huls, Theol. Jud. Arist. lib. de anim: ex Platonis Phædone, Phædro, Ciceronis Tusculanis, Scaligero, abunde constat. Sed nec *ἰσότης* illa Angelica, à Servatore beatis promissa, inde à Resurrectione gloriosâ, siue restringenda, ad incompetentiam *consuetudinis nuptialis*, & ad præcisam à gloriâ *incorruptibilitatem corporis* fuerit (quæ utraque etiam in dæmones cadit,) siue nimis extendenda ad omnia sanctissimorum Angelorum, agenda officialia (neque enim sancti beati: sed soli Angeli sunt *ἀπυργία μόλιμα*), nedum ad omnia, quæ Angelis, & exinde spiritibus sanctorum beatis Papisimus affingit curiosa, ex suppositâ desideriorum mortalium notitiâ Angelicâ, Angelorum pro sanctis militantibus intercessione, illorum ad mortales Legatione, ad parem, siue ex celerrimâ animarum beatarum

tarum e caelo in terras evolatione, sive Angelorum cum animabus de conditione particulari singulorum militantium, arcanâ communicatione, sive, immediatâ revelatione, quâ Deum videntes, in Deo, qui est omnia in omnibus, videant omnia, notitiam desideriorum mortalium in ipsis animabus separatis, & harum inde coram Tribunali divino intercessionem, pro militantium necessitatibus in particulari vel singulari, nedum plus ultra eundo, & (hæreticè supposita *θηροκεία* Angelica) ab hac ad cultum religiosum sanctorum Functorum (sive in regno sive in Purgatorio sint) hæreticè inferendo, quia sc. appellentur *ισαγγελοι*, quod tamen Papistarum argumentum destruxit in commentariis ad hunc locum Maldonatus ab hoc sociorum suorum extremo in, oppositum litus & sic in contrarium currendo, eandemq; æqualitatem Angelicam hic ad incompetentiam nuptialem restringendo. Et destruitur quoq; dum in locis allegatis *ισαγγελια* ad statum inde à resurrectione refertur, post quam nullus interpellationi Angelorum nec adeo sanctorum beatorum, vel ipso Papismo confessore, locus erit. Dantur in Angelis, ex Angelico confirmationis Sacramento, dotes, in ordine Creaturarum omnium, excellentissimæ & perfectissimæ, ultra quam nulla sublimius ascendit, hominis sive olim integri, sive, postquam tanto fastigio cecidit, per gratiam & gloriam reparati, perfectio, Sapientia, Sanctitas, virtus, Puritas, flagrantissima in Deum & Civitatem Dei Charitas, visio beatifica Dei, ardentissimus, expediendi voluntatem Dei, Zelus, gaudium de Peccatore resipiscente, immunitas non à lapsu saltim: sed & à potentiâ labendi vel peccandi, sic ut labi & alterari vel affigi nullo modo possint, quæ omnia in Sanctos, cum ante Reduntionem corporum, tum post hanc, & quidem post resurrectionem.

B

quoad

quoad spiritualitatem, incorruptibilitatem & visionem Dei gloriosam, in ipsa quoque corpora influunt, ut sic sancti Beati sint sicut Angeli in caelis, vel unâ voce Lucae, ἰσὶν γέλοι. Atque ad illud caelestis vocationis ἁγ. β. ἁγ., ad gloriosam illam, cum Angelis & Sanctis Triumphantibus ἁγ. ἁγ., & sic ἰσὶν γέλοι, cum cunctis mortalis suae vitae diebus contenderit Matrona primaria & Nobilissima, MARIA MEIBOMIA, peculiarem quandam & parentationem, & diei vitalis supremam traditionem merebatur, quam quum, etsi in mœrore longè maximo, Magnificus DN. Maritus, nunc mœstissimus Viduus, plenissimè conscripserit, ipsius, ut eò magis moveat, quò magis illum dolor ex funere dilectissimæ lancinat, verbis hic expeditus,

Nata est, nunc cheu denata, MARIA, uxor me a desideratissima A. 1632. Patre Viro Nobilissimo Excellentissimo ac Experientissimo Dn. JOHANNES HENRICO MEIBOMIO Phil. & Med. D. celeberrimo, primum in Acad. Julia, quae Helmstadii est, per XI. annos Med. Prof. Publ. famigeratissimo, postmodum verò per XXVI. annos liberae Imperialis Civitatis Lubecens. Physico optimè merito. Matre verò Matrona honestissima, & inter primos praecipua ELISABETHA Oberbergs / in ipsa grandæva senectute, acerbum hunc filiae Charissimæ obitum, maternè deficiente. Avus ei paternus fuit vir Excellentiss. ac Clariss. DN. HENRICUS MEIBOMIUS per XLI. annos in Acad. Julia Hist. ac Poës. Prof. Celeberrimus, tum ob singularem Antiquitatis Germanicae notitiam, tum ob alia edita scripta, & olim & adhuc dum clarus satis. Avia paterna Foemina Ornatiss. SOPHIA Bockels. Avus Maternus fuit Vir Nobiliss. Ampliss. & Consultissimus DN. JOANNES OBERBERG primum Civitatis Mindensis in Westph. Syndicus optimè meritis, postmodum verò Serenissimi Principis Mecklenb. DN. ADOLPHI FRIDERICI beatissimæ recordationis, Cancellariae Svermensis
Director

Director gravissimus. Avia Materna Matrona Nobilissima.
Wöbbe Gevefoten / è per antiqua, & per nobili fami-
 lia der **Gevefoten** / oriunda. Primus Proavus Pater-
 nus fuit Vir plurimum Reverendus & Clarissimus DN. MAR-
 TINUS MEJBOMIUS, initio Schola Lemgopiensis Rector,
 inde Alberdisse in comitatu Lippiensi Pastor optime meritus
 Avia prima Paterna erat Matronalium virtutum dotibus con-
 spicua **DOROTHEA Dreyers** / Celeberrimi Theologi D.
JOANNIS DREIERI, primum Civitatis Hervordiensis,
 postmodum Mindensis, Superintendentæ gravissimi, Evan-
 gelicæ Religionis propagatoris in Westphalia inde fessi, Filia
 Secundus Proavus Paternus fuit, Vir Excellentissimus DN.
DAVID BÖKEL Archiater Guelficus. Secunda Proavia Pa-
 terna, Foemina decoratissima **MARIA Grayendorfs**.
 Primus Proavus Maternus fuit Vir Spectatissima integritatis
 DN. **JOANNES OBERBERG**, Civitatis Mindensis Came-
 rarius. Prima Proavia Materna Nobilissima DN. **ELISA-
 BETHA Kempers** / ex per antiqua Kemperorum familia,
 qua Minda in Westphalia est, originem ducens. Secundus
 Proavus Maternus fuit Vir Nobilissimus DN. **DANIEL Ge-
 vefoth** / Patricus Mindensis. Secunda Proavia Materna
 fuit Matrona Nobilissima **ANNA Voigts** / è Pranobili
 Voigtiorum Mindensis urbis familia, oriunda. Hisce
 Majoribus prognata Uxor mea desideratissima, non potuit
 non in officina pietatis virtutumque palastra, ad omnem hone-
 stis cultum, actionesque illi quæ sexui, & primariae dignationis
 Virgini convenientes, à piis, providisque parentibus educari
 & institui. Removebantur omnia irritamenta, quibus in exitia-
 les scopulos ceream musteamque etatem nonnunquam abripe-
 re laborant, Urbanae Syrenes. Nec quicquam post obitum
 Parentis Mater desiderari in se patiebatur, quo filia hæc,

fru ctuosa familiaris rei scientia imbueretur. His itaque
exercitiis in patria domo ita inuiritam Virginem, in suam
Conjugem exoptabat Vir Amplissimus & Consultissimus
DN. CHRISTIANUS à THINEN J. U. D. & Practicus
Celeberrimus Rostochiensis, cui etiam anno seculi hujus LXVIII.
die XXX. Julii, heic Rostochii, presentibus Matre Cha-
rissima, Fratres, Viro Excellentissimo DN. HEINRICO
MEIBOMIO, per multos jam annos Medicinae, & uti nunc
Historiarum Profess. in illustri ad Elmum. Univeritate Cele-
berrimo, p. r. ejusdem Academiae Prorectore Magnifico, & soro-
ribus, in matrimonium collocata, & post unius anni decur-
sum, ut sunt mortalium vices, est erepta, naturae conceden-
te Marito p. m. In viduitate relicta, mores suos & ornamen-
ta composuit ad speculum, quod B. Apostolus in sua ad Ti-
motheum Epistola Viduis obvertit, & Deo Domino confidens,
laboribus & deprecationibus, procul habitis mundi illecebris su-
am est solata solitudinem, turturisq. ad instar, per integrum
Novennium, priorē ingemiscendo, maritum luxit Vidua, &
ejus imaginem semper in oculis, veluti vivam habuit.
Insuper secunda vota, utpote quae viduis periculosa esse voverat,
aversata est. Quamvis autem castam viduitatem Mariti piis
manibus servari fixum ipsi immotumque sederet, tamen Ma-
trimonium Jehovae providentia, ut diximus ita quoque concili-
ari & consolidari, suo exemplo testatum fecit. Cum enim
Anno M DCLXXVI. ipsis Calendis Aprilis ego dimidiam meā
parte Coniuge mellitissima HEDWIGA Wulfrachts p. m. or-
barer, ac graviter iam sanā viduitatis molestias experirer, sic
ut votum Castitatis tum temporis compari desideratissima de-
stinatum, accedente damno illo irreparabili, per incendium
hujus urbis famigeratissimum Anno MDCLXXVII. XI.
Augusti mihi meisque illato bonis, firmare ac implere, per

668a

accumulatas inde rei Oeconomicae difficultates haurerent, moderante Deo, ad novi matrimonii consilia participanda eundem fuit. Metuebam quidem non vercale periculum, Verum metum huncce ex humana curiositate subortum JEHOVA vidui status protector dispellebat, corda nostra amoris glutine uniebat, efficiebatq; ut arescente, cui ambo separatim insidebamus palmitis relicto, sub uno tecto & lecto A. MDCLXXIIIX. die XXII. Aprilis, felici conjugio sociaremur. Et sane metum illum, qui utrumque nostrum, in vita viduali maceraverat, vanum fuisse, experientia edocuit. Siquidem non minorem curam privignorum pie defuncta, quantum per adversam corporis valetudinem, cum qua saepissime confluebatur, (capitis namque doloribus saepissime divexabatur), fieri poterat habebat, ac sinaturam mater iis fuisset. Mibi tam negotiis publicis, quam privatis occupatissimo, semper consilio auxilioque adstitit corporisque mei observantissima, gnave prospexit, ne offenderet, vel importunior sollicitudo lacefferet, Pietatis studiis dedita semper & lectionibus meditationum, quas diversi ediderunt Theologi. Quae de Thabitate referuntur, ad hanc meam, jam pie functam desideratissimam conjugem, commode applicari poterunt: Tam enim artificiosè omnia formare, manibusque versare potens erat, ut, nihil quicquam in eadem, quo ad hanc elegantis ingenii haud vulgariae documenta, desiderari meo equidem iudicio posset. Concharum instar inbens domi permanebat, resque tractabat domesticas. v. praeter lapsi mensis Junij die, sorore ejus ultimò genita, Foemina lectissima CATHARINA MEIBOMIA, cum Marito Viro Nobiliss. Excellentiss. & Experientiss. DN. JOHANNES SALOMONE HATTENBACHEN Med. D. & Practico Lubecens. felicissimo, Affine meo honoratissimo, Lubecà invifendi gratià meas accedebat ades, quos etiam tanto animi cum prolubio desideratissima mea Maria una me-

cum excipiebat, ut etiam toto presentia tempore vix ab eorum colloquio ad momentum temporis divelli posset, discedentes iterum illos, invita quidem dimittebat, interim tamen, subsequentibus diebus seposito mœrore è discessu sororis Affinisque contracto bello satis se habebat. Ipso Joannis festo sacris interesse gestiens, salva sanaque templum Marianum intrabat; Licet autem circa finem Concionis de doloribus ventris conquesta jam esset, templo tamen, svadente quamvis filia mea natu maxima, antequam sacra omnia plene peracta essent, & adeo sine benedictione Ecclesiastica, discedere noluit. Domum è templo reversa, Colicum subesse dolorem animadverti, statimque omnia adhibui, quæ vel apta nata ad tollendum illud malum, verum omnia frustra. Semper enim dolores augebantur, accedebant vomitus, donec circa IX. Vespertinam, malum hocce in Choleram, morbum violentissimum degenerabat, quemper totam noctem vomitus continui, ventriculi & intestinorum morbus, inflatio, dolores intensissimi, sitis, aliaque gravissima comitabantur symptomata, omnem medicamentorum vim & excellentiam spernentia. Morbi itaque vim arti Medicæ prædominari animadvertens, salvifico Corporis & Sanguinis supremi Æsculapii pharmaco refocillari unice desideravit Quod etiam è manu DN. Confessionarii, Viri Pl. Reverendi & Excell. DN. D. FRANCISCI WOLFFII. S. S. Theol. Prof. & Pastoris Mariani Celeberrimi lata, tantag, cum devotione presentibus duorum DN. Consulium, Unius sc. DN. Suteri p. m. Vidua, alterius sc. Nobiliss. DN. D. Fischeri Coniuge fulgidiss. circa, med. 9. matutinam, accepit, ut ipsius constantiam mirari satis non potuerim. Peractis hisce sacris, melius sese habere dixit. Ego convocatis, officii ratione ad Concilii locum quibusdam studiosis, eò ire coactus, me statim reversurum promis. Verù, vix dum

Intraverã Concilium, ecce ex improvifo, per Ministrum
Academiae publ. lypothyras graviffimas obruere uxorem
indicatur. Propterabam ergo, quantum quidẽ poteram
domum, Chariffimã meam agonizantem, non sine ftupore.
Et ingenti animi merore inveni, quæ fic inter preces ad ftan-
tium Chariffimorum liberorum, animam benè partam,
probe munitam XXV. Junii, poft undecimam Matutinam,
Deo creatori fuo, à quo eam ante LI. annos acceperat, placidè
reddidit, quum per V. annos 52. Menses tori mihi fociã
fuiffet, quo, ut in conjugio huic meã defideratiffime fecun-
do, æque ac primo, ftérili, ceteroquã, candidã perpetuo fe-
dit Concordia lecto. Hocce inffperato iteratõ, vulnere,
quomodo meã hient præcordia, vel quilibet Chriftianus faci-
le conjicere poterit. Mæror animi graviffimus plura expri-
mere non permittit. Dolor ingens velo injecto rectius fpe-
ctatori intelligendus repræfentatur, quã verbis vel Apellis
penicillo. Unde nihil nunc addo, quia, præut graviter Sene-
ca: Mala minora loqvuntur, majora ftupent.

Andivimus Magnificum p. t. Rectorem, mœftiffimum
nunc alterã jam vice Viduum, non tam verbis (quæ de-
funt immuni dolori) quã ftupore vel affectu loqvntem,
cui à Patre miferationum, & Deo omnis confolationis,
ex facratio Ifraelis, penetrantiffima, depellendo tanto
dolori præcamur remedia. Non occidit fine fingulari gra-
tiffiffimaquẽ Dei $\epsilon\lambda\upsilon\theta\epsilon\sigma\lambda\omicron\gamma\chi\eta\upsilon$ providentiã. Imò ne-
quidem mortua eft, quia Deo vivit. Factã eft voluntas Do-
mini, quã, ut fiat, præcamur cottidiè. Non quã diu,
fed quã bene, etiã diu fatis ad partum vixit, fi quã
ex illa nunc functã concedere sobolem voluiffet is, qui &
uterũ aperit & claudit. Seqvemur propediẽ $\epsilon\gamma\alpha\varsigma\textcircled{c}$ $\epsilon\iota\delta\iota\delta\iota\varsigma$
 $\epsilon\pi\iota\gamma\mu\alpha\tau\iota$. Ne fufpiremus! Ecce Judex aflat ante fores, Per-
fonat

sonat jam de media nocte clamor: Ecce sponsus venit!
*Exite in occursum ejus. Vigilate, quia nescitis quâ die
quâve horâ, Filius hominis veniet. Exivit in occursum
sponsi cœlestis, beata nostra. Subiit ex inquieto pelago
portum. Venit ad nuptias AGNI. Intravit in gaudia sui
Domini. Eripiat quoq; nos DOMINUS ab omni malo, servetq;
regno suo cœlesti, cui sit gloria in secula seculorum!*

Quod superest, ut fulgidissimis undiquaq; familiis, & vel ma-
ximè autoritati Magnifici p-t. Academiæ Rectoris, hoc casu præ cate-
teris affecti, ejusq; ingenti dolori temperando, & primariæ No-
bilissimæq; Matronæ dignationi supremum exequiarum honorem,
maximâ frequentiâ & Reverentiâ, illas eundo exsolvant, omnes,
quos in ipsa indictione funeris honorificè designavimus, non adeo
prolixè nunc invitamus, quàm singulorum, quotqvot in primis Ju-
risdictionem Academicam agnoscunt, præsentiam, vel citra hanc
indictionem si foret, nobis promittimus. Adsint hora I. postmerid.
ad datum in templo Mariano præambulum Campana majori, fu-
neris efferendi, signum, tantâ, quantam nobis pollicemur, frequenti-
a, ac inter eundem meditentur illud paradoxon Vetussti Raven-
natis Archiepiscopi, cui ab aureâ ingenii & eloquentiæ ubertate, no-
men Chrylogi: *Christiani morte nascuntur, sine in ebant,
Subi extinctis putabantur in terris, vivunt
in calis.*

R. P. Sub Sigillo Rectoratus die 3. Julii. A. O. R. 1713 MDCXCIII.
Conventus erit in aede Marianâ horâ

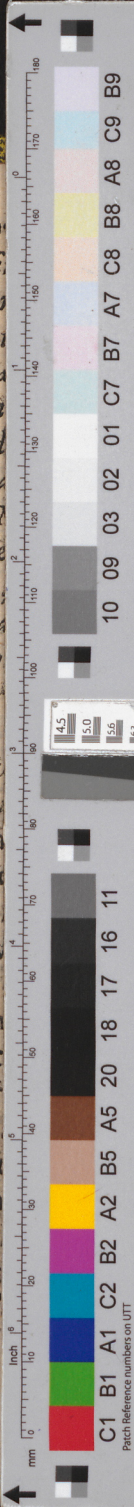

GK

intraverã Concilium, ecce ex impro
Academia publ. hypothymias graviss
indicatur. Properabam ergo, quas
domum, Charissimã meam agonizantem
Et ingenti animi mœore inveni, quã
tium Charissimorum liberorum, a
probe munitam XXV. Junii, post und
Deo creatori suo, d quo eam ante LI. a
reddidit, quum per V. annos Et. 2. a
fussset, quo, ut ut in conjugio huic me
do, aequè ac primo, sterili, ceteroqui
dit Concordia lecto. Hocce in spera
quomodo mea hient præcordia, vel qu
le conjicere poterit. Mœror animi gr
mere non permittit. Dolor ingens
Etatori intelligendus representatur, qu
penicillo. Unde nihil nunc addo, qu
ca: Mala minora loqvuntur, ma

Audivimus Magnificum p. t. Rec
nunc alterã jam vice Viduum, no
sunt immani dolori) quã stupore v
cui à Patre miserationum, & Deo
ex sacrario Israelis, penetrantissim
dolori, precamur remedia. Non occ
tiosissimaque Dei $\mu\lambda\omega\sigma\lambda\alpha\gamma\chi\eta\upsilon$ pr
quidem mortua est, quia Deo vivit.
mini; quã, ut fiat, præcamur cor
sed quã bene, etsi diu satis ad pa
ex illa nunc functã concedere sobo
uterũ aperit & claudit. Seqvemur pre
 $\mu\lambda\gamma\mu\alpha\lambda\alpha$. Ne suspiremus! Ecce Jud

the scale towards document

ministrum
uxorem
poteram
e stupore
es adstan
pastam,
utinam,
at, placide
ibi socia
me secun
perpetuo se
vulneres,
anus faci
ura expri
retius spe
vel Apellis
inter Sene
tissimum
(quã de
quentem,
olationis,
do tanto
ulari gra
Imò ne
antas Do
vã diu,
si quam
is, qui &
crio
fores, Per
sonat